

Odkrywanie tożsamości i posłannictwa dziewicy konsekrowanej

Jest pokorną Oblubienicą Chrystusa, wybraną przez Niego i umiłowaną.
Jest świętynią Ducha Świętego.

Jest córką Kościoła (por. św. Teresa Wielką).

*
Odnacza się wiarą ufną (por. Abraham), która mówi Bogu amen.

Wiarą postuszną, na wzór Maryi, mówiącej Bogu fiat.

Wiarą tożsamą z wiarą Kościoła, żyje pełnią wiary.

*
Jest osobą Bogu poświęconą przez konsekrację.
Należy do stanu dziewic w Kościele.
Żyje świadomością złożonego ślubu dozgonnej czystości.

Jest chrześcijanką świecką – konsekrowaną.

*
Żyje w świecie (por. List do Diogneta).

Znosi osamotnienie i niezrozumienie.

Żyje duchowością adwentu i paruzji, czuwa, pokutuje, nawraca się (przyp. o pannach roztropnych).

Korzysta regularnie z Sakramentu Pokuty. Ceni różne formy kierownictwa duchowego.

*
Podąża za Chrystusem, nasłuchuje Go, trwa przy Chrystusie (adoruje Najświętszy Sakrament).

Wpatruje się w krzyż Zmartwychwstałego jak św. Maria Magdalena.

W miarę możliwości uczestniczy każdego dnia w Eucharystii.

*
Jest wrażliwa na głos Ducha Świętego.

Powierza swoją drogę życia Maryi – Dziewicy.

Szuka umocnienia we wzorze świętych dziewic (kobiet).

*
Poszukuje równowagi między kontemplacją i działaniem (Maria i Marta).

Zachowuje dystans wobec świata, który przemija.

Jest niezależna wobec mody, obyczaju, środowiska (św. Maria Magdalena).

*
Kocha Kościół, za który Chrystus wydał samego siebie (Ef 5,25).

Utrzymuje stały kontakt z biskupem swojej diecezji.

*
Jest dziewicą słuchającą, jak Maryja:

- słucha Słowa Bożego
- czyta Pismo Święte
- rozważa Ewangelię i zachowuje w swoim sercu.

*
Jest dziewicą modlącą się (orantką):

- modli się za Kościół i świat (jutrznia i nieszpory)
- modli się wytrwale, troszczy się o piękno modlitwy
- podtrzymuje więź przyjaźni z innymi dziewicami, z własną rodziną, parafią, ruchami religijnymi z których wyrosła.

*
Jest dyskretna, dochowuje powierzonej jej tajemnicy.

Pielęgnuje kobiecą delikatność, wrażliwość i serdeczność nawet mimo negatywnych doświadczeń.

*
Dba o swoje zdrowie, równowagę psychiczną, dobry wygląd.

*
W miarę możliwości pomaga słabszym i ubogim.

*
Daje świadectwo Chrystusowi, świadectwo obecności w środowisku, w którym przebywa.
Uczestniczy czynnie w duchowym macierzyństwie Kościoła (przez towarzyszenie duchowe).

*
Promieniuje nadzieją i radością Ewangelii (jest zwiastunem lepszego świata).

Zebrał: bp Jacek Jezierski